

ΕΥΗ ΑΓΓΕΛΗ

αιένα αγάπη

*Την ώρα που ο ήλιος δύει,
είναι η στιγμή που παίρνουν
ζωή τα όνειρά μου.*

ΤΙΤΛΟΣ: Αέσαν αγάπη
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Εύη Αγγέλη
ΣΕΙΡΑ: Ελληνική λογοτεχνία
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ράνια Ζωίδου
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Εκδόσεις Έξη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Εκδόσεις Έξη

Copyright © Εύη Αγγέλη
Copyright © 2022 Εκδόσεις Έξη

ISBN: 978-618-5240-58-5

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται η κατ' οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και γενικώς αναπαραγωγή, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση σε οποιαδήποτε μορφή και εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις Έξη
Λουίζης Ριανκούρ 13
11523 Αθήνα
Τηλ.: 211 4111078
www.ekdoseiseksi.gr
email: info@ekdoseiseksi.gr
facebook: Εκδόσεις ΕΞΗ

Εὐν Ἀγγέλη

ΑΕΝΑΗ ΑΓΑΠΗ

Εκδόσεις Ἐξη

«Δεν καταλαβαίνω πού είναι το πρόβλημά σας! Και καλά θα κάνετε να ειδοποιήσετε τους καλοθελητές σας να μην ασχολούνται μαζί μου!» είπε ο Μάνος στους γονείς του και βρόντηξε την πόρτα φεύγοντας από το πατρικό του.

«Τι θα κάνουμε;» ρώτησε η μάνα του τον σύζυγό της. «Δεν θα πρέπει να του πάμε πολύ κόντρα, γιατί μπορεί να τα τινάξει όλα στον αέρα και να την πάρει!»

«Μην είσαι ανόητη!» της φώναξε. «Αυτό δεν πρόκειται να γίνει ποτέ, ο δικός μου ο γιος να πάρει την κόρη του ταβερνιάρη. Βέβαια ξέρω την απάντησή του, ότι ζούμε σε άλλες εποχές, αλλά εφόσον έχει τη δυνατότητα για κάτι καλύτερο, γιατί να είναι μαζί της;»

«Έχεις δίκιο, με τόση περιουσία είναι σίγουρο ότι τον έβαλαν στο μάτι. Αγάπες, έρωτες και λουλούδια, σιγά το πράγμα, αυτά απλώς ενθουσιασμός είναι. Εξάλλου τώρα που τελείωσε τις σπουδές του και το φανταραλίκι του, με το που θα ξεκινήσει τη δουλειά στο φροντιστήριο θα την ξεχάσει», είπε χαιρέκακα.

Ο Μάνος οδηγώντας θυμωμένος άραξε στον πορθμό του Αντιρρίου περιμένοντας το καράβι για να περάσει απέναντι. Είχαν κανονίσει με την Εύα να μείνουν μαζί το σαββατοκύριακο. Ήταν ήδη άνοιξη, σε λίγο καιρό θα τελείωνε κι αυτή τις σπουδές της δίνοντας τα τελευταία μαθήματα, δεν χρωστούσε κανένα από άλλο εξάμηνο. Είχαν συμφωνήσει από κοινού να ενημερώσουν τους γονείς τους ότι ήθελαν να επισημοποιήσουν τη σχέση τους. Οι γονείς της Εύας όταν το είχαν μάθει πριν δύο χρόνια είχαν χαρεί, αλλά δεν γνώριζαν μέχρι πού θα έφταναν τα σχέδιά τους. Ήταν ικανοποιημένοι που η κόρη τους θα ήταν αυτόνομη και μορφωμένη. Σε συνδυασμό με το ότι ο Μάνος ήταν καλό παιδί κι ότι θα την είχαν κοντά τους, αυτό ήταν ιδανικό.

Μα για τους γονείς του Μάνου δεν ήταν τόσο απλά κι ευχάριστα τα πράγματα. Κι αυτοί το γνώ-

ριζαν από καιρό, αλλά δεν το θεώρησαν τόσο σημαντικό. Εξάλλου ήταν άντρας πια, δεν θα καθόταν μόνος του μέχρι να βρεθεί η κατάλληλη για γάμο.

Ο Μάνος άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου, φίλησε την Εύα, την αγκάλιασε και στη συνέχεια κατευθύνθηκε προς τη μαρίνα εκεί που είχαν πρωτοπάει όταν γνωρίστηκαν. Ήταν πολύ σκεφτικός καθώς ατένιζε τη θάλασσα έχοντας την Εύα δίπλα του.

«Τι έπαθες σήμερα;» ρώτησε η Εύα ανήσυχη.
«Φαίνεσαι χαμένος στον κόσμο σου. Έγινε κάτι;»

Τι μπορούσε να της πει; Δεν ήταν η πρώτη φορά που τσακωνόταν με τους δικούς του για το συγκεκριμένο θέμα. Να της πει έτσι στα μούτρα ότι απλά δεν την ήθελαν δίπλα στον γιο τους; Ότι δεν του ταίριαζε, ότι η οικονομική της επιφάνεια δεν ήταν αρκετή για να καλύψει τις προσδοκίες των γονιών του; Ότι στην τελική ψιλοβαρέθηκε μαζί της;

Κατά το διάστημα που ήταν με την Εύα, είχε παιχτεί και κάτι άλλο, με μεγάλη προφύλαξη, βέβαια, για να μην το μάθει. Ένιωσε πάλι σπουδαίος με την καινούρια σχέση, ποθητός, και αυτό τον αναζωογονούσε. Το ότι τσακώθηκε με τους δικούς του ήταν θέμα εγωισμού, γιατί δεν ήθελε να του κάνουν κουμάντο. Έπρεπε να τους δώσει να καταλάβουν ότι θα

έκανε αυτός τις επιλογές του κι όχι εκείνοι.

«Τίποτα, μην ανησυχείς. Απλώς σκέφτομαι ότι πρέπει να βγει έγκαιρα η άδεια του φροντιστηρίου, για να τακτοποιηθούν και οι τελευταίες λεπτομέρειες μέχρι τον Σεπτέμβριο που θα ανοίξει», της απάντησε απλά.

«Κατέληξες με τους καθηγητές που θα χρειαστείς;» ρώτησε με ενδιαφέρον.

«Ναι! Είναι όλοι εντάξει. Η Τάνια θα αναλάβει τα φιλολογικά και ο Αντρέας φυσική και χημεία. Και βλέπουμε αναλόγως την προσέλευση που θα έχουμε».

«Τέλεια!» είπε η Εύα. «Χαίρομαι πολύ, επιτέλους θα μπορούμε στην παραγωγική φάση της ζωής μας!» είπε γελώντας.

«Εσύ τι έγινε με τα μαθήματα ζωγραφικής; Τελειώσεις; Έχεις ήδη δύο χρόνια!» τη ρώτησε τυπικά.

«Ένας καλλιτέχνης δεν παύει ποτέ να μαθαίνει!» του είπε γελώντας. «Πάντως, ναι, τελειώνουμε τον Ιούνιο και ξέρεις τι χαρά θα πάρει η Μάνια και η Άννα. Δεν αντέχουν άλλο με τόση ακαταστασία και τη μυρωδιά από το νέφτι στο σπίτι. Άσε που δεν υπάρχει κενό σημείο στον τοίχο για να βάλουμε άλλον πίνακα. Οι γονείς μου έχουν γεμίσει την ταβέρνα και δωρίζουν όσους μπορούν!» είπε γελώντας.

Γέλασαν και οι δύο, μόνο που η Εύα δεν αντιλήφθηκε εγκαίρως το κενό, χωρίς αισθήματα βλέμμα του αγαπημένου της. Πράγματι, εκείνο το σαββατοκύριακο το πέρασαν μαζί, προφανώς ο Μάνος απέναιμε φόρο τιμής στα τόσα χρόνια σχέσης. Αντιθέτως η Εύα ανίδει για το τι την περίμενε, ένιωθε ανακουφισμένη κάνοντας όνειρα για το κοινό τους μέλλον.

«Μάνια, κάτι τρέχει!» είπε η Εύα ανήσυχη στη θεία της, βγαίνοντας από το μπάνιο. «Είναι ο δεύτερος μήνας που έχω τόση αιμορραγία και ο πόνος είναι αφόρητος».

«Θα πάμε στον γυναικολόγο», της απάντησε η Μάνια ανήσυχη. «Θα κλείσω ραντεβού σήμερα κιόλας!»

«Ξέρεις, ο Μάνος μου ζήτησε να πάω το σαββατοκύριακο στη Ναύπακτο! Λες να έχουμε κανένα ευχάριστο νέο από τους γονείς του; Μου είπε ότι του ζήτησαν να το σκεφτούν την προηγούμενη φορά. Ανυπομονώ!»

«Μακάρι, καρδιά μου! Δεν έχω ξαναδεί άνθρωπο να αγαπάει τόσο πολύ, είσαι σπάνιο κορίτσι και εννοείται δεν στο λέω γιατί είσαι ανιψιά μου. Ούτε εγώ δεν έκανα έτσι και μου καταλογίζω σοβαρό κόλλημα με τον πρώην μου!»

Η Μάνια την αγκάλιασε, της έδωσε ένα φιλί στο μάγουλο και κατευθύνθηκε προς το κομοδίνο που είχε την τηλεφωνική της ατζέντα. Έψαξε το νούμερο του γυναικολόγου, σχημάτισε τον αριθμό και περίμενε.

Το λεωφορείο Πάτρα-Ναύπακτος έφτασε στην ώρα του, η Εύα κατέβηκε, πήρε την αποσκευή της και πήγε κατευθείαν στην ταβέρνα. Θα έκανε έκπληξη στους γονείς της, δεν τους είχε ειδοποιήσει ότι θα περνούσε αυτό το σαββατοκύριακο μαζί τους.

Άνοιξε την πόρτα σιγά σιγά, μπήκε μέσα κοιτάζοντας γύρω της τα παραταγμένα τραπέζια με τα όμορφα ασπροκόκκινα καρό τραπεζομάντιλα, τα βαζάκια με τα λουλούδια και τα κεράκια. Κοίταξε τους τοίχους που στολίζονταν με έργα της με θέμα τη θάλασσα, ιστιοφόρα και την πανσέληνο. Άφησε το σακβουαγιάζ και περπάτησε με ελαφριά βήματα προς την κουζίνα, όπου πάντα η μητέρα της ετοίμαζε με τη μαγείρισσα τα φαγητά για το βράδυ, ενώ ο πατέρας της πιθανότατα θα ήταν στην εξωτερική ψησταριά.

Καθώς πλησίαζε, άκουσε μουρμουρητά και αναγνώρισε τη φωνή της μητέρας της που έκλαιγε. Δεν μίλησε καθώς έφτανε στην πόρτα της κουζίνας, είδε

τον πατέρα της ν' αγκαλιάζει τη μητέρα της και να προσπαθεί να την παρηγορήσει. *Μα τι έχει συμβεί, αναρωτήθηκε και στάθηκε ν' ακούσει.*

«Τι είναι αυτό που πάθαμε, Αντώνη μου, δεν μπορώ να το πιστέψω!» είπε και συνέχισε να κλαίει.

«Μην κάνεις έτσι, Βέρα, κάτσε πρώτα να σιγουρευτούμε, να γίνει και η άλλη εξέταση, μπορεί να μην είναι κακοήθεια!»

«Μα τι λες τώρα;» απάντησε η Βέρα στεναχωρημένη. «Η Μάνια είπε πως ο γιατρός που την εξέτασε είναι από τους καλύτερους και την επιβεβαίωσε πως πρέπει οπωσδήποτε να γίνει ολική υστερεκτομή σε κάθε περίπτωση».

«Τι θα κάνουμε, από ώρα σε ώρα θα έρθει! Η Μάνια είπε ότι πήρε το λεωφορείο των έντεκα. Ευτυχώς που δεν είπε ο γιατρός τίποτα μπροστά στο παιδί. Της είπε απλά ότι μπορεί να είναι ορμονολογικό και της συνέστησε εξετάσεις αίματος. Αλλά όταν έμεινε μόνος με τη Μάνια, της είπε ότι ο υπέρηχος ήταν ξεκάθαρος. Υπάρχουν ινομυώματα στη μήτρα και στις ωοθήκες και χρειάζεται επείγοντως χειρουργείο μόλις βγουν και τα αιματολογικά αποτελέσματα. Αχ Παναγία μου, βοήθησέ μας!» ικέτευσε η Βέρα και έκανε τον σταυρό της.

Δεν πρόλαβε να τελειώσει την παράκλησή της

και άκουσαν έναν γδούπο και συγχρόνως σπάσιμο γυαλιών. Η Εύα ήταν ξαπλωμένη στο πάτωμα αναίσθητη με την άκρη ενός τραπεζομάντιλου στη χούφτα του δεξιού της χεριού και ένα σπασμένο βάζο με διάσπαρτα ζουμπούλια δίπλα της.

αέναη αγάπη

Πόσο εύθραυστα είναι όλα στη ζωή; Πόσο εύκολο είναι να αγνοήσεις τη μάχη της ψυχής σου και να συνεχίσεις να ζεις;

Η Εύα, μεγαλωμένη ανέμελα στη γραφική Ναύπακτο, παλεύει για την ευτυχία περιτριγυρισμένη από πρόσωπα που πότε της την προσφέρουν απλόχερα και πότε της τη στερούν απρόσμενα. Η ανατροπή της σχέσης της με τον Μάνο και ο κλονισμός της υγείας της γίνονται η αφορμή για ένα νέο ξεκίνημα στη μαγευτική Λευκάδα.

Με γνωρίζεις πριν ακόμη γεννηθώ, έφερες στο δρόμο μου τόσες δοκιμασίες, πόνεσα, αγάπησα, πληγώθηκα και στάθηκα όρθια χωρίς να περιμένω τίποτα απ' τη ζωή μου.

Μια γυναίκα που έζησε τον έρωτα αλλά και την προδοσία, όταν όλα έμοιαζαν να καταρρέουν. Μια ψυχή που πάλλεται στη γλυκιά φυλακή της μνήμης. Ένας έρωτας που ήρθε στο δρόμο της για να ανατρέψει τα πάντα...

ΕΞΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΛ0068

ISBN 978-618-5240-58-5

9 786185 240585